

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 8 juni 2009 in zaak
nrs. 09/17007 en 09/17004 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 mei 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 juni 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 juni 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In zijn enige grief klaagt de staatssecretaris dat de voorzieningenrechter door te overwegen dat geen vragen zijn gesteld door de ambtenaar van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: de IND) die erop duiden dat de verschillende aspecten van het asielrelaas zijn onderzocht, heeft miskend dat het ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) aan de vreemdeling is om, met name in het nader gehoor, zijn vluchtmotieven voldoende duidelijk naar voren te brengen. Het is niet aan de staatssecretaris deze met vragen aan het licht te brengen of nader aan het licht te brengen. Het verslag van het nader gehoor biedt geen grond voor het oordeel dat de vreemdeling niet in de gelegenheid is geweest zijn vluchtmotieven naar voren te brengen, aldus de staatssecretaris.

Daarnaast heeft de staatssecretaris betoogd dat de voorzieningenrechter heeft miskend dat de vreemdeling zijn gestelde herkomst uit Ivoorkust niet met documenten heeft gestaafd en evenmin geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over zijn land van herkomst.

2.2. De voorzieningenrechter heeft, samengevat weergegeven, overwogen dat uit het rapport van het nader gehoor blijkt dat de vreemdeling uitsluitend in de gelegenheid is gesteld om vrijuit en zonder onderbreking de reden van zijn asielaanvraag toe te lichten. Vervolgens zijn door de ambtenaar van de IND geen vragen gesteld die erop duiden dat de verschillende aspecten van het asielrelaas zijn onderzocht, terwijl de verklaringen van de vreemdeling niet dermate uitgebreid en gedetailleerd waren dat aanvullende en controlerende vragen overbodig waren. Het enkele

feit dat bij het eerste gehoor twijfel aan de betrouwbaarheid van het asielrelaas is ontstaan, mag geen reden zijn de vreemdeling niet te horen omtrent de redenen van zijn asielaanvraag en hetgeen de vreemdeling daaromtrent verklaart niet te onderzoeken.

De voorzieningenrechter is dan ook van oordeel dat, nu de staatssecretaris tijdens het nader gehoor heeft nagelaten een onderzoek te doen naar hetgeen de vreemdeling in zijn "vrije" asielrelaas heeft verklaard, de staatssecretaris heeft gehandeld in strijd met het door hem ter zake geformuleerde beleid in paragraaf C13/3.1.2 (lees: C13/2) van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000).

2.2.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de minister aannemelijk te maken.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Ingevolge artikel 3.114, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000, zoals die bepaling ten tijde van belang luidde, worden bij de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de Wet, door de vreemdeling in persoon alle gegevens verstrekt, waaronder begrepen de relevante documenten, op basis waarvan in samenwerking met de vreemdeling *beoordeeld kan worden of een rechtsgrond voor verlening van de vergunning aanwezig is.*

Volgens hoofdstuk C13/2 van de Vc 2000 richt het nader gehoor zich met name op de beweegredenen van vertrek uit het land van herkomst en – indien daartoe aanleiding bestaat – de uitkomsten van het onderzoek naar de identiteit, nationaliteit en reisroute van de asielzoeker.

2.2.2. Op de vreemdeling rust de verplichting te voldoen aan de ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 op hem rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken. In de eerste plaats betreft het de door de vreemdeling gestelde identiteit, nationaliteit en het land van herkomst. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer bij uitspraak van 2 maart 2005 in zaak nr. 200407921/1, www.raadvanstate.nl), wordt hem met name in het nader gehoor deze mogelijkheid geboden, waarbij het aan de vreemdeling is om zijn vluchtmotieven duidelijk naar voren te brengen en niet aan de

staatssecretaris om deze met vragen – nader – aan het licht te brengen. Dat betekent niet dat in het nader gehoor niet nogmaals vragen over de identiteit en nationaliteit kunnen worden gesteld en het nader gehoor daarop niet kan worden toegespitst, indien, zoals in het geval van de vreemdeling, daarover tijdens het eerste gehoor ernstige twijfel is ontstaan. De omstandigheid dat de ambtenaar van de IND de vreemdeling geen nadere vragen heeft gesteld over de verschillende aspecten van het asielrelaas, houdt niet in dat de vreemdeling niet in de gelegenheid is gesteld eigener beweging datgene naar voren te brengen wat hij ter onderbouwing van zijn asielaanvraag van belang acht.

Uit het vorenstaande vloeit voort dat niet kan worden gezegd dat de ambtenaar van de IND in strijd heeft gehandeld met het in hoofdstuk C13/2 van de Vc 2000 neergelegde beleid. Derhalve kan evenmin worden gezegd dat de staatssecretaris zich bij zijn besluitvorming heeft gebaseerd op een nader gehoor dat door toedoen van de ambtenaar onvolledig is tot stand gekomen. De voorzieningenrechter heeft dan ook ten onrechte het besluit van 12 mei 2009 wegens strijd met zorgvuldigheidsbeginsel vernietigd.

De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 12 mei 2009 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, nog bespreking behoeven.

2.4. Ten betoge van zijn stelling dat hem niet kan worden tegengeworpen dat hij zijn identiteitskaart niet heeft overgelegd, heeft de vreemdeling in beroep aangevoerd dat hij zich destijds in een acute vluchtsituatie bevond en daarom die kaart niet kon meenemen, zodat het ontbreken daarvan hem ten onrechte is tegengeworpen.

2.4.1. Niet kan worden gezegd dat de staatssecretaris zich op de in het besluit van 12 mei 2009 en het daarin ingelaste voornemen neergelegde gronden niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vreemdeling toerekenbaar geen documenten inzake zijn identiteit en nationaliteit heeft overgelegd. De vreemdeling heeft immers verklaard dat hij voor zijn vertrek uit Ivoorkust, zij het kort, nog bij een persoon heeft verbleven, zodat hij gelegenheid had zelf dan wel de hulp van anderen zijn identiteitskaart op te halen.

2.5. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer bij uitspraak van 11 december 2008 in zaak nr. 200804039/1, www.raadvanstate.nl), mogen, indien aan een vreemdeling het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 mag worden tegengeworpen, ingevolge het eerste lid van dat artikel, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1998-99, 26 732, nr. 3, p. 40/41) en de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, neergelegd in paragrafen C14/2, C14/3 en C14/4.2 van de Vc 2000, in het relaas, om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van

de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet in dat geval positieve overtuigingskracht uitgaan. De beroepsgrond dat aan het asielrelaas niet de eis van positieve overtuigingskracht mag worden gesteld, faalt.

2.5.1. In het besluit van 12 mei 2009 en het daarvan deeluitmakende voornemen is overwogen dat van positieve overtuigingskracht geen sprake is, onder meer gelet op de vage, tegenstrijdige en onjuiste informatie die de vreemdeling over zijn directe woonomgeving heeft verstrekt en op het feit dat hij uitsluitend de Franse taal beheerst en niet – ook – de stamtaal, het Dyula.

2.5.2. In beroep heeft de vreemdeling onder meer aangevoerd dat het geenszins ongeloofwaardig is dat zijn taalgebruik zich tot het Frans beperkt. Hij verwijst hiervoor naar de ambtsberichten van het Ministerie van Buitenlandse Zaken inzake Ivoorkust, waaruit blijkt dat een ieder geacht wordt de Franse taal te kunnen gebruiken. Voorts is het gezien de status van de politieke activiteiten van zijn vader goed denkbaar dat de vader opzettelijk het taalgebruik in het gezin tot de Franse taal beperkte, aldus de vreemdeling.

2.5.3. Blijkens het ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van januari 2009 wordt het onderwijs in alle onderwijsinstellingen en op alle niveaus in het Frans gegeven en spreken degenen met enig niveau van onderwijs derhalve (een zekere mate van) Frans. Ivorianen spreken als moedertaal de taal van de eigen etnische groep. Daarnaast gebruikt 70 à 80% van de bevolking, vooral op het platteland, het Dyula.

2.5.4. De vreemdeling, die geen enkele scholing heeft genoten, spreekt uitsluitend de Franse taal en niet ook Dyula, naar zijn zeggen zijn stamtaal. Gelet hierop kan niet worden gezegd dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas in zoverre tegenstrijdig is en daarvan geen positieve overtuigingskracht ten aanzien van de identiteit, nationaliteit en land van afkomst uitgaat. Dat in het gezin uitsluitend Frans werd gesproken, verklaart nog niet waarom de vreemdeling zijn stamtaal niet spreekt en maakt het vorenstaande dan ook niet anders.

Het vorenstaande betekent dat de andere door de vreemdeling in beroep aangevoerde grond geen nadere bespreking behoeft.

2.6. Het inleidende beroep wordt derhalve alsnog ongegrond verklaard.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 8 juni 2009 in zaak nr. 09/17004;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.E. Wolff, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

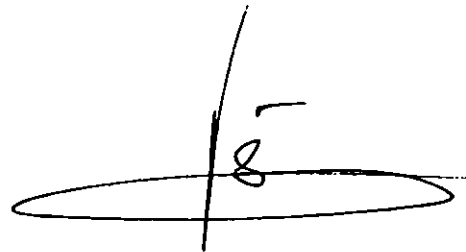
w.g. Wolff
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 juli 2009

238.

Verzonden: 24 juli 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line that curves into a loop at the bottom, with a horizontal line crossing it near the top.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Handwritten mark resembling the letter 'H'.

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Pleiter	Hansen	Paraaf
Zittingsdatum	29.5.09	mdw.
Soort uitspr.	NOU (onged.) (Ggr)	
Termijn/Dwangsom	J/N	
opn. Besl. Binnen		wkn.
Aantal kopieën	5x	
Dossierlokatie		

Registratienummers: AWB 09/17007 (verzoek)
AWB 09/17004 (beroep)

Datum uitspraak: 8 juni 2009

Uitspraak

Handwritten note: gyan. 29/241

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van gestelde Ivoriaanse nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. C.D. den Hartogh,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Dossier nr.	
UWAO nummer	
Raad	
Ontvangst datum	- 8 JUN 2009
Registratie nr.	
INCIS	
Invoer- en afvoer	

Het procesverloop

Bij besluit van 12 mei 2009 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 29 april 2009 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoeker heeft daartegen op 12 mei 2009 beroep ingesteld. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 12 mei 2009 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 29 mei 2009. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M.L.H. Hansen.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.
3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aameldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.
4. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft verzoeker, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Verzoeker is afkomstig uit te Ivoorkust. De vader van verzoeker was politiek actief in Ivoorkust. Hij was directeur van de campagne in . De vader, moeder en broer van verzoeker zijn in hun woning vermoord. Toen verzoeker dit vernam, is hij naar zijn huis gegaan en trof hij daar mensen in uniform en geweren aan. Verzoeker is vervolgens gevlucht naar een naastgelegen dorp. Het dorps hoofd van heeft hem kortstondig onderdak verleend en hem geadviseerd het land te verlaten. Via Ghana is verzoeker op 14 april 2009 Nederland ingereisd.
5. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Verzoeker is toerekenbaar niet in het bezit van documenten ter onderbouwing van zijn nationaliteit, identiteit en reisroute. Verzoeker heeft onjuiste verklaringen afgelegd over de wijze waarop hij in het bezit is gekomen van zijn identiteitskaart. Deze komen niet overeen met hetgeen hierover is gemeld in het Algemeen Ambtsbericht inzake Ivoorkust van 14 april 2005 (hierna: het ambtsbericht). Verzoeker heeft daarnaast onvoldoende meegewerkt aan de vaststelling van de reisroute, nu hij zijn reisverhaal niet heeft onderbouwd met reisbewijzen. Evenmin heeft verzoeker gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen over zijn reis kunnen afleggen. Daarnaast stelt verweerder zich op het standpunt dat het relaas van verzoeker positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is. Er is gerede twijfel ontstaan over zijn identiteit en nationaliteit, nu hij geen documenten ter onderbouwing hiervan heeft overlegd. Evenmin heeft verzoeker zijn nationaliteit en identiteit op een andere wijze aannemelijk gemaakt. Daarnaast heeft verzoeker zijn herkomst niet aannemelijk gemaakt doordat hij onjuiste informatie heeft verstrekt over zijn directe woonomgeving. Ten slotte is het volgens verweerder bevreemdend dat verzoeker niet zijn stamtal spreekt, het Dyala. Volgens het ambtsbericht blijkt dat Ivorianen de taal van hun etnische groep spreken. Bovendien heeft verzoeker hieromtrent wisselende verklaringen afgelegd.
6. Hiermee kan verzoeker zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Verzoeker is ten onrechte niet in de gelegenheid gesteld zijn volledige asielrelaas voor het voetlicht te brengen. De vraagstelling van de rapporteur ging niet op de beknoptheid van

Registratienummers: AWB 09/17007 en AWB 09/17004

3

verzoeker in, maar sneed slechts opnieuw de in het eerste gehoor en het eerste gedeelte van het nader gehoor geuite twijfel van de herkomst aan, zonder verzoeker te wijzen op de beknoptheid van zijn asielrelaas. Evenmin is verzoeker in de gelegenheid gesteld te verklaren over de politieke activiteiten van zijn vader en het verband hiermee op de moord van het gezin. Verweerder is dan ook ten onrechte voorbijgegaan aan hetgeen is aangevoerd ten aanzien van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, het traumata-beleid en het categoriaal beschermingsbeleid.

Ten aanzien van de tegenwerping met betrekking tot artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 stelt verzoeker zich op het standpunt dat hij zijn identiteitskaart niet kon meenemen aangezien hij zijn dorp in allerijl moest verlaten en vreesde voor zijn leven.

Daarnaast is verzoeker van mening dat hij gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen over zijn reis heeft afgelegd.

Eveneens stelt verzoeker zich op het standpunt dat hij overtuigende verklaringen heeft afgelegd over zijn herkomst. De route die verzoeker omschrijft van [redacted] naar [redacted] is wel geloofwaardig evenals de route van [redacted] en [redacted].

Verweerder poneert stellingen over de van toepassing zijnde topografie, maar maakt niet duidelijk waar die gegevens vandaan komen.

Verzoeker is dan van mening dat verweerder het bestreden besluit niet zorgvuldig heeft voorbereid en dat zijn asielverzoek niet zonder nader onderzoek kon worden afgedaan binnen de 48-uurs procedure.

7. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

8. De voorzieningenrechter ziet zich ten eerste voor de vraag gesteld of verweerder verzoeker in de gelegenheid heeft gesteld zijn volledige asielrelaas voor het voetlicht te brengen en of derhalve sprake is van strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel.

9. Verweerder heeft zijn beleid dienaangaande nader uitgewerkt in de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000). Blijkens paragraaf C13/3.1.2 van de Vc 2000 richt het nader gehoor zich met name op de beweegredenen van vertrek uit het land van herkomst. Tijdens het nader gehoor wordt de asielzoeker gevraagd de informatie te verstrekken die nodig is voor het beoordelen van de asielaanvraag. De ambtenaar van de IND geeft de asielzoeker, in eerste instantie, de gelegenheid vrijuit over de asielmotieven te spreken. De asielzoeker wordt hierbij zo beperkt mogelijk onderbroken voor het stellen van vragen. Vervolgens onderzoekt de ambtenaar de verschillende aspecten van het asielrelaas.

10. Gelet op het hiervoor overwogene is de voorzieningenrechter van oordeel dat moet worden geconcludeerd dat de ambtenaar van de IND tijdens het nader gehoor op 8 mei 2009 niet de verschillende aspecten van het asielrelaas heeft onderzocht. Uit het rapport van nader gehoor blijkt immers dat verzoeker uitsluitend in de gelegenheid is gesteld om vrijuit en zonder onderbreking de reden van zijn asielaanvraag toe te lichten. Vervolgens zijn door de ambtenaar van de IND geen vragen gesteld, die erop duiden dat de verschillende aspecten van het asielrelaas zijn onderzocht. Daarbij merkt de voorzieningenrechter op dat hetgeen verzoeker omtrent de redenen van zijn asielaanvraag heeft verklaard niet dermate uitgebreid en gedetailleerd is, dat het stellen van aanvullende en controlerende vragen volstrekt overbodig was.

Uit het rapport van nader gehoor blijkt wel dat tijdens het nader gehoor door de ambtenaar van de IND enkel opnieuw de in het eerste gehoor en het eerste gedeelte van het nader gehoor geuite twijfel over de herkomst van verzoeker door verweerder is aangesneden. De voorzieningenrechter merkt in dit verband op dat, ook indien als gevolg van de verklaringen omtrent herkomst, reisroute en identiteit ernstige twijfel is ontstaan

Registratienummers: AWB 09/17007 en AWB 09/17004

4

omtrent de betrouwbaarheid van de door de vreemdeling afgelegde verklaringen daarover, dit niet betekent dat het reeds op voorhand uitgesloten is dat in het asielrelaas informatie kan worden gegeven, die deze twijfel in meerdere of mindere mate wegneemt. Het enkele feit dat bij het eerste gehoor twijfel omtrent de betrouwbaarheid van het relaas van de vreemdeling is ontstaan, mag dan ook geen reden zijn de vreemdeling niet te horen omtrent de redenen van zijn asielvraag en hetgeen de vreemdeling daaromtrent verklaart niet te onderzoeken.

11. De voorzieningenrechter is van oordeel dat, nu verweerder tijdens het nader gehoor heeft nagelaten een onderzoek te doen naar hetgeen verzoeker in zijn 'vrije' asielrelaas heeft verklaard, hij heeft gehandeld in strijd met het door hem ter zake geformuleerde beleid in paragraaf C13/3.1.2 van de Vc 2000. Aldus heeft verweerder zijn besluit niet met de vereiste zorgvuldigheid voorbereid, nu hij dit onvolledige nader gehoor als uitgangspunt heeft genomen voor de bestreden beschikking. Gelet hierop is de voorzieningenrechter van oordeel dat er sprake is van strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel.

12. De voorzieningenrechter zal dienengevolge het beroep gegrond verklaren wegens schending van het zorgvuldigheidsvereiste (artikel 3:2 van de Awb). Het bestreden besluit zal worden vernietigd en verweerder zal worden opgedragen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

13. Hetgeen voor het overige door verweerder is overwogen in het bestreden besluit en hetgeen verzoeker hiertegen heeft aangevoerd, behoeft thans geen nadere bespreking.

14. Het beroep is gegrond. Gelet hierop heeft verzoeker geen belang meer bij het treffen van een voorlopige voorziening, zodat het verzoek zal worden afgewezen. Er bestaat aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

15. De voorzieningenrechter acht termen aanwezig om toepassing te geven aan artikel 8:75 van de Awb en verweerder te veroordelen in de door verzoeker in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs gemaakte proceskosten, welke zijn begroot op € 644,00 aan kosten van verleende rechtsbijstand en het verschijnen ter zitting. Van andere kosten in dit verband is de voorzieningenrechter niet gebleken.

Registratienummers: AWB 09/17007 en AWB 09/17004

5

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het besluit van 12 mei 2009;

draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;

veroordeelt verweerder in de proceskosten van verzoeker ten bedrage van € 644,00 onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die dit bedrag dient te betalen aan verzoeker.

wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C. van Linschoten en in het openbaar uitgesproken op 8 juni 2009 in tegenwoordigheid van M.L. Waanders als griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

VERZONDEN OP

0.8 JUN 2009

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 JUN 2009	
ZAACNR.	200904299/112
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Postadres Postbus 118, 5201 AC 's-Hertogenbosch

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Postbus 20019
2500EA 'S-GRAVENHAGE

Onderdeel	Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	mr. L. Verheijen
Doorkleefnummer(s)	073 -888 30 58
Datum	15 juni 2009
Dossiernummer	0904-29-1241
Uw kenmerk	
Bijlage(n)	2
Onderwerp	Hoger beroep Staatssecretaris van Justitie/

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem van 8 juni 2009, verzonden op 8 juni 2009, met kenmerk AWB 09/17004.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Voor zover griffiegeden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

mr. R.J.M.F.P. Wouters, gemachtigde

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

15 JUN 2009

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
 de Staatssecretaris van Justitie
 te 's-Gravenhage,
 appellant
 Gemachtigde: mr. R.J.M.F.P Wouters,
 ambtenaar ten departemente

Tegen:
 de uitspraak van de voorzieningenrechter, zitting houdende te Arnhem
 van 8 juni 2009
 met kenmerk AWB 09/17004

Inzake:
 met IND-kenmerk 0904-29-1241
 aan te wijzen als verweerder
 Gemachtigde: mr. C.D. den Hartogh
 advocaat te Zutphen

Procesvertegenwoordiging
 Den Bosch

Postbus 118
 5201 AC 's-Hertogenbosch

Contactpersoon:
 mr. L. Verheijen
 Tel. 073 -888 30 58

1. Inleiding

- 1.1. De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem van 8 juni 2009, verzonden op 8 juni 2009, met kenmerk AWB 09/17004 (*productie I*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 12 mei 2009 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. Op 29 april 2009 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2. Bij besluit van 12 mei 2009 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3. Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Grieven

Grief 1

- 3.1. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 10 op pagina 3 en 4 van de bestreden uitspraak:

"Gelet op het hiervoor overwogene is de voorzieningenrechter van oordeel dat moet worden geconcludeerd dat de ambtenaar van de IND tijdens het nader gehoor op 8 mei 2009 niet de verschillende aspecten van het asielrelaas heeft onderzocht. Uit het rapport van nader gehoor blijkt immers dat verzoeker uitsluitend in de gelegenheid is gesteld om vrijuit en zonder onderbreking de reden van zijn asielaanvraag toe te lichten. Vervolgens zijn door de ambtenaar van de IND geen vragen gesteld, die erop duiden dat de verschillende aspecten van het asielrelaas zijn onderzocht. Daarbij merkt de voorzieningenrechter op dat hetgeen verzoeker omtrent de redenen van zijn asielaanvraag heeft verklaard niet dermate uitgebreid en gedetailleerd is, dat het stellen van aanvullende en controlerende vragen volstrekt overbodig was. (...) De voorzieningenrechter merkt in dit verband op dat, ook indien als gevolg van de verklaringen omtrent herkomst, reisroute en identiteit ernstige twijfel is ontstaan omtrent de betrouwbaarheid van de door de vreemdeling afgelegde verklaringen daarover, dit niet betekent dat het reeds op voorhand uitgesloten is dat in het asielrelaas informatie kan worden gegeven, die deze twijfel in meerdere of mindere mate wegneemt. Het enkele feit dat bij het eerste gehoor twijfel omtrent de betrouwbaarheid van het relaas van de vreemdeling is ontstaan, mag dan ook geen reden zijn de vreemdeling niet te horen omtrent de redenen van zijn asielaanvraag en hetgeen de vreemdeling daaromtrent verklaart niet te onderzoeken."

- 3.2. Op de hiervoor genoemde en bestreden overweging van de voorzieningenrechter berusten de rechtsoverwegingen 11 tot en met 15 op pagina 4. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. Toelichting op de grief

- 4.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 4.2. Blijkens artikel 3.114, eerste lid Vb geldt verder het volgende. Bij de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 Vw worden door de vreemdeling in persoon alle gegevens verstrekt, waaronder begrepen de relevante documenten, op basis waarvan in samenwerking met de vreemdeling beoordeeld kan worden of er een rechtsgrond voor verlening van de vergunning aanwezig is. Bij ministeriële regeling kan worden aangewezen waaruit de gegevens, bedoeld in het eerste lid, bestaan.
- 4.3. Blijkens hoofdstuk C13/3.1.2 Vc wordt het nader gehoor op grond van artikel 38 Vw afgenomen door een daartoe aangewezen ambtenaar van de IND in een taal waarvan redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de asielzoeker die kan verstaan. De asielzoeker kan zich desgewenst laten bijstaan door één raadsman en één hulpverlener. De IND zorgt, indien nodig, voor een tolk.

Het nader gehoor richt zich met name op de beweegredenen van vertrek uit het land van herkomst. Tijdens het nader gehoor wordt de asielzoeker gevraagd de informatie te verstrekken die nodig is voor het beoordelen van de asielaanvraag. De ambtenaar van de IND geeft de asielzoeker, in eerste instantie, de gelegenheid vrijuit over de asielmotieven te spreken. De asielzoeker wordt hierbij zo beperkt mogelijk onderbroken voor het stellen van vragen. Vervolgens onderzoekt de ambtenaar de verschillende aspecten van het asielrelaas. Tijdens het nader gehoor kan tevens worden ingegaan op resultaten van eerder verricht onderzoek.

- 4.4. Door te overwegen dat geen vragen zijn gesteld door de ambtenaar van de IND die er op duiden dat de verschillende aspecten van het asielrelaas zijn onderzocht heeft de voorzieningenrechter miskend dat het ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw aan de desbetreffende vreemdeling is om, met name in het nader gehoor, zijn vluchtmotieven voldoende duidelijk naar voren te brengen. Het is niet aan de Staatssecretaris om deze met vragen aan het licht te brengen of nader aan het licht te brengen. Het verslag van het nader gehoor biedt geen grond voor het oordeel dat de vreemdeling niet in de gelegenheid is geweest zijn vluchtmotieven naar voren te brengen.

Zie:

- AbRS 28 december 2001, nr. 200105344/1, JV 2002/73;
- AbRS 2 maart 2005, nr. 200407921/1, (productie 2).

Gelet op het voorgaande heeft de voorzieningenrechter een verkeerde maatstaf gesteld door te overwegen dat de IND ambtenaar gelet op het summiere en weinig gedetailleerde relaas van verweerder aanvullende of controlerende vragen had moeten stellen. Het is immers de verantwoordelijkheid van de vreemdeling zijn relaas zo uitgebreid en

gedetailleerd mogelijk aan de IND voor te leggen.

- 4.5. De voorzieningenrechter heeft voorts ten onrechte overwogen dat ook indien ten gevolge van de verklaringen omtrent de herkomst, reisroute en de identiteit van de vreemdeling ernstige twijfel is ontstaan omtrent de betrouwbaarheid van de door de vreemdeling afgelegde verklaringen daarover, dit niet betekent dat het reeds op voorhand is uitgealoten dat in het asielrelaas informatie kan worden weergegeven, die deze twijfel in meerdere of mindere mate wegneemt. Het enkel feit dat bij het eerste gehoor twijfel omtrent de betrouwbaarheid van het relaas van de vreemdeling is ontstaan, mag dan ook geen reden zijn de vreemdeling niet te horen omtrent de redenen van zijn asielaanvraag en hetgeen de vreemdeling daaromtrent verklaart niet te onderzoeken aldus de voorzieningenrechter.

De voorzieningenrechter miskent met deze overweging naast het feit dat het op de weg van de vreemdeling ligt om zijn vluchtmotieven zo volledig mogelijk naar voren te brengen, het feit dat een asielrelaas slechts getoetst kan worden aan het land van herkomst van de vreemdeling. Indien de vreemdeling er niet in slaagt geloofwaardige verklaringen af te leggen omtrent zijn land van herkomst, is daarmee per definitie ook zijn asielrelaas ongeloofwaardig. Het eerste gehoor richt zich op de vaststelling van de identiteit, nationaliteit en reisroute. Dit laat echter onverlet dat hieromtrent ook nog vragen gesteld kunnen worden tijdens het nader gehoor. Met name de identiteit en nationaliteit zijn aspecten die nauw verband houden met het asielrelaas en de mogelijkheid dit relaas te beoordelen. Nu naar aanleiding van het eerste gehoor reeds twijfel was gerezen over de identiteit en nationaliteit van verweerder kon het onderzoek tijdens het nader gehoor redelijkerwijs niet anders dan in ieder geval op dit relevante onderdeel te zijn toegespitst. Immers eerst indien de identiteit en nationaliteit geloofwaardig zijn bevonden kan een inhoudelijke beoordeling van het asielrelaas plaatsvinden. Verweerder is, hetgeen niet betwist wordt, in de gelegenheid gesteld zijn vrije relaas te doen. Hetgeen verweerder hierin naar voren heeft gebracht leverde op het moment van het nader gehoor geen aanleiding op tot het stellen van nadere (onderzoeks)vragen naar dit aspect van het asielrelaas. De voorzieningenrechter heeft dit miskend.

5. Conclusie

- 5.1. De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 12 mei 2009 ingestelde beroep.**

's-Hertogenbosch, 15 juni 2009

Gemachtigde,

mr. R.J.M.F.P. Wouters, gemachtigde

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch
telefoon 073 - 888 30 58
telefax 073 - 888 32 30*